

Cosul zilnic pentru ziua de claca

Fericire pentru toti, fericire pe gratis!

– Arkadi si Boris Strugatki

Citeam zilele astea ca oamenii bogati aleg să fie plătiți pe baza rezultatelor lor, in vreme ce oamenii săraci aleg să fie plătiți pe baza timpului muncit.

Desigur asta explica si faptul ca printre cei mai bine platiti angajati sunt cei din sectorul financiar (burse, banci, asigurari) si cei din vanzari – de regula prin comision din valoarea „proiectului”; in top fiind, cum stim, cei din piata imobiliara.

Intr-o (aparent) alta ordine de idei stau si ma intreb de ce daca tot se zice ca traим in cea mai corecta si generoasa democratie, atata de sociala cu toti cei defavorizati, incat sunt atat de „corect politic” protejate inclusiv aspiratiile (rebotezate chiar ca drepturi, mai nou) tuturor deviantilor, infractorilor si altor excentrici...asta pe de o parte.

Dar si atata de liberala cu toti baietii destepti, ca toate drepturile de proprietate, folosinta si redeventa se indreapta cu precadere spre sectorul corporatist, in vreme ce toate raspunderile, cheltuielile si frustrarile se indreapta mai ales catre cel public...

Ziceam asadar: oare de ce calcularea faimosului deja „cos zilnic” in functie de care se stabileste mult-disputatul salariu minim pe economie – de la care rezulta, prin sinergia faptelor, si cel mediu, desigur – de ce nu se supune democratic la vot valoare acestui **cos zilnic**, ci se calculeaza din pix de niste baieti destepti deghezati cand in politicieni, cand in tehnicieni??

Specialisti in nutritie si alte stiinte de savoir-vivre au calculat cosul cu pricina (necesar zi de zi pentru o familie de 4 persoane) undeva intre 20 si 26 de lei; hai sa lasam 26 ca nu ne zgarcim; in treacat fie spus, o ciorba cumparata la impinge-tava e undeva intre 6 si 8 lei, in medie 7, adica 4 ciorbe costa 28 de lei; mai mult decat „generosul” cos zilnic...

Pe de alta parte, zice ca salariu brut in 2016 a ajuns la 1.250 lei carevaszica vreo 886 net; adica $fix\ 886/30=29,53$ lei/zi; deci venitul zilnic al familiei de amarati luate in calcul este de 59,06 lei; din care 26 ar trebui sa-i coste mancarea (cele 4 ciorbe, nu mai mult) pai mai raman 33,06 lei pe zi si daca oamenii sunt veramente cumpatati si nu mai cheltuie nimic, pot aduna intr-o luna 991,8 lei! (acuma, calcul optimist, in ipoteza ca din 4 persoane doi is copii si ceilalti doi is parinti ne-someri, dar ne-calificati si platiti cu minimul pe economie). Uau...

Si iata cum fericita familie ar putea sa-si permita macar o data pe an o scurta vacanta la Ibiza cu cei aprox. 2.674,5 EUR economisiti (668 EUR de caciula mi se pare corect...)

Asta desigur daca cineva le-a platit intre timp chiria, intretinerea si eventual si biletele de tramvai; din cand in cand...si daca nu locuiesc in canale, ziceam...Dar era sa uit:

familia mai primeste si o alocatie lunara de $84 \times 2 = 164$ lei, pentru cei doi copii; e clar, s-au scos!

Desi cam neclara, urata socoteala...

Mai bine revenim la oile noastre si intrebam din nou: de ce nu ii consultam pe cei vizati cat trebuie sa fie cosul zilnic? Nu pe toti 4, ci numa pe ai doi cu drept de vot; si apoi, aia micii poate ar carcoti ca vor si jucarii, si bomboane, chestii; ia sa-si mai bage mintile in cap!

Da, stim...nu e marfa pentru toti; pretul produselor este dat de echilibrul dinamic dintre cerere si oferta, iar salariul de productivitatea muncii, pasa-mi-te. Si marfa nu e pentru toti, dar avem resurse pentru rachete, avioane si portavioane,unii; altii, pentru borduri o data la doi ani, panselute in noiembrie, campanii electorale o data la patru ani si vorba aia...toate alea-alea. Dar statul nu intervine in economie, nici in stimularea ofertei si nici in impartirea cascavalului privat...zice ca n-ar fi kosher.

Apropos, in RO salariatii primesc 37% din plusvaloarea produsa, iar „capitalul” 63%.

In mUE e pe dos, gulerele albastre 60% si gulerele albe 40%; oare de ce??

Da chiar, care o fi diferenta dintre lucratorii moderni si contemporani si...taranii clacasi? Aia lucrau 3 zile pentru ei, 3 pentru boier si una libera le-o garanta Biserica; acum astia lucreaza 5 zile pentru patron si au doua libere, pe care nu le garanteaza nimenea; pentru ei, ii priveste cand mai lucreaza. Alte diferente mai sunt?

Apropos de cifre...o chestie de-a dreptul intriganta: absolut toate produsele cumparate des, daca nu chiar zilnic, au preturi aliniate de la 0,5 EUR pana pe la 3, 4, sau 5 EUR...de la o paine sau o bere draft si pana la un mititel, hamburger sau pizza, o merdenea, o dobrogeana; sau un kil de faina, orez sau zahar...ori un litru de vin; sau de benzina. Corelat cu

valoarea „cosului zilnic” iata cum notiunea de „tain” revine in actualitate, dar pentru bipezi acum si nu doar pentru...dobitoace.

Si tot astfel devine evident si de ce din ce in ce mai multi tineri aleg antreprenoriatul, in forme atat de diverse incat „Sistemul” nu mai stie unde sa le incadreze... in locul slujbelor sigure si platite in functie de cosul zilnic (sau de salariu tarifar per ora; sau pe zi de claca; sau pe luna; americanii, fini psihologi – ca sa nu zic snapani – le exprima alora salariul in quantum anual; si ii zice venit...se simte si tugulanu’ redneck mai bine, se crede intreprinzator)...si parintii, care le vor numai binele, sunt foarte ingrijorati; ca nu-i vad in randul lumii. De fapt, ei intorc spatele acestei lumi; si isi fac o alta, iar noi abia acum incepem sa intelegem...

Si asta pentru ca: „Oamenii bogati vad oportunitati. Oamenii saraci vad obstacole.” Chestie de educatie, probabil.

Pentru cursa cu obstacole, te pregateste scoala; scoala publica, pe banii lu’ tata si lu’ mama, te invata cum sa te aliniezi optim; unde vrei tu, e la alegere, numa’ aliniat sa fii; nu te-ai aliniat satisfacator, ai pizdit-o! Sistemul se autosizeaza! Pentru chestia cu oportunitatile...e nevoie de after-school; cine isi permite; cursurile dureaza cat viata...

Deci:

Teorema: „Oamenii bogati sunt mai mari decat problemele lor. Oamenii saraci sunt mai mici decat problemele lor.”

Corolar: Si asa trebuie sa ramana!